

Wat de protesten van de VS onthullen

 voltairenet.org/article210165.html

Thierry Meyssan

De demonstraties zijn niet langer gericht tegen racisme, maar tegen de symbolen van de geschiedenis van het land. De Nationale Garde is ingezet om monumenten te beschermen. Hier op 2 juni 2020, bij het Lincoln Memorial in Washington, D.C..

Protesten in het Westen tegen racisme in de Verenigde Staten maskeren de evolutie van het conflict daar. Het conflict is geëvolueerd van een bekritisering van de overblijfselen van de zwarte slavernij naar een heel ander conflict dat de integriteit van het land zou kunnen bedreigen.

Vorige week heb ik erop gewezen dat de Verenigde Staten zich hadden moeten ontbinden na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie waaraan zij verbonden waren. Het imperialistische project (de "Endless War") onder leiding van George W. Bush had het echter mogelijk gemaakt om het land na de aanslagen van 11 september 2001 nieuw leven in te blazen. Ik heb er ook op gewezen dat de bevolking de laatste decennia veel is verhuisd om zich te hergroeperen op basis van culturele verwantschap [1]. Interraciaal huwelijken werden opnieuw zeldzaam. Ik concludeerde dat de integriteit van het land bedreigd zou worden wanneer niet-zwarte minderheden de uitdaging aangaan [2].

Dit is precies waar we vandaag getuige van zijn. Het conflict is niet langer tussen zwarten en blanken, sinds de blanken de meerderheid zijn geworden in sommige antiracistische demonstraties, hebben Spanjaarden en Aziaten zich bij de demonstraties aangesloten, en de Democratische Partij is er nu ook bij betrokken.

Sinds de ambtstermijn van Bill Clinton heeft de Democratische Partij zich vereenzelvigd met het proces van financiële globalisering; een standpunt dat de Republikeinse Partij laattijdig heeft gesteund, zonder het ooit volledig over te nemen. Donald Trump vertegenwoordigt een derde weg: die van de "*Amerikaanse droom*", d.w.z. ondernemerschap in plaats van financiering.

Hij werd gekozen door Amerika Eerst te verklaren! die niet verwees naar de pro-Nazi isolationistische beweging van de jaren '30 zoals beweerd, maar naar de verplaatsing van banen zoals die later werd geverifieerd. Hij werd zeker gesteund door de Republikeinse Partij, maar blijft een "Jacksonian" en helemaal geen "conservatief".

Zoals de historicus Kevin Phillips - Richard Nixon's verkiezingsadviseur - heeft aangetoond, heeft de Angelsaksische cultuur aanleiding gegeven tot drie opeenvolgende burgeroorlogen [3]:

- ▶ de eerste Engelse Burgeroorlog, bekend als de " Grote Rebelle " (die Lord Cromwell tegen Charles I 1642-1651 stootte);
- ▶ de tweede Engelse Burgeroorlog of " Oorlog voor de Onafhankelijkheid van de Verenigde Staten " (1775-1783);
- ▶ en de Derde Angelsaksische Burgeroorlog of " Burgeroorlog " in de Verenigde Staten (1861-1865).

Wat we vandaag zien kan leiden tot de vierde. Dit lijkt de mening te zijn van de voormalige secretaris-generaal van defensie, Jim Mattis, die onlangs aan *The Atlantic* heeft verteld dat hij zich zorgen maakte over het verdeeldheid zaaiende beleid van president Trump in plaats van het beleid te verenigen.

Laten we teruggaan naar de geschiedenis van de Verenigde Staten om te zien waar de partijen zijn. De populistische president Andrew Jackson (1829-1837) heeft zijn veto uitgesproken over de Federal Reserve Bank (Fed), opgericht door Alexander Hamilton, een van de grondleggers van de grondwet, die het federalisme voorstond omdat hij zich met geweld tegen de democratie verzette. Net zoals de volgeling van Jackson, is Donald Trump, vandaag de dag in verzet tegen de Fed.

Twintig jaar na Jackson, kwam de "Burgeroorlog" waar de demonstranten van vandaag allemaal naar verwijzen. Volgens hen heeft het een slaaf in het zuiden tegen een humanistisch noorden gezet. De beweging die begon met een racistisch nieuwsbericht (het lynchen van zwarte George Floyd door een blanke politieagent uit Minneapolis) gaat vandaag de dag verder met de vernietiging van beelden van zuidelijke generaals, waaronder Robert Lee. Dit soort acties hadden al in 2017 plaatsgevonden [4], maar deze keer komen ze in een stroomversnelling en nemen de gouverneurs van de Democratische Partij eraan deel.

De Democratische Gouverneur van Virginia, Ralph Northam, kondigde de verwijdering van een beroemd standbeeld van Generaal Lee aan op verzoek van blanke demonstranten. Het gaat niet langer om de bestrijding van racisme, maar om de vernietiging van de symbolen van de eenheid van het land.

Dit verhaal komt echter helemaal niet overeen met de werkelijkheid: aan het begin van de Burgeroorlog waren beide partijen slavendrijvers, en aan het eind waren beide partijen anti-slavendrijvers. Het einde van de slavernij heeft niets te maken met de abolitionisten en alles met de noodzaak voor beide partijen om nieuwe soldaten in dienst te nemen.

In de Amerikaanse Burgeroorlog werd een rijk, katholiek, agrarisch Zuiden tegenover een protestants, geïndustrialiseerd Noorden met de bedoeling een fortuin te verdienen. Het is uitgekristalliseerd rond de kwestie van de tarieven, die volgens het Zuiden door de deelstaten moeten worden vastgesteld, maar die het Noorden tussen de deelstaten wilde afschaffen en door de federale overheid wilde laten bepalen.

Door de symbolen van het Zuiden te ontmaskeren, vallen de huidige demonstranten dus niet de overblijfselen van de slavernij aan, maar stellen ze de zuidelijke visie van de Unie aan de kaak. Het was bijzonder onrechtvaardig om generaal Lee aan te vallen, die een einde had gemaakt aan de Burgeroorlog door te weigeren deze te vervolgen met guerrillaoorlog vanuit de bergen en door te kiezen voor nationale eenheid. In ieder geval maken deze vernederingen in feite de weg vrij voor een vierde Angelsaksische burgeroorlog.

Vandaag de dag komen de begrippen Zuid en Noord niet meer overeen met de geografische realiteit: het is eerder Dallas tegen New York en Los Angeles.

Het is niet mogelijk om de aspecten van de geschiedenis van een land te kiezen die men als goed beschouwt en de aspecten die men als slecht beschouwt te vernietigen zonder alles wat erop is gebouwd in twijfel te trekken.

Door te verwijzen naar de verkiezingslogan van Richard Nixon uit 1968, "*Law and Order*", probeert president Donald Trump geen racistische haat te prediken zoals veel commentatoren beweren, maar keert hij terug naar het denken van de auteur van die slogan, Kevin Philipps (hierboven geciteerd). Hij is nog steeds van plan om de gedachte van Andrew Jackson te laten zegevieren over Financiën door te vertrouwen op de Zuidelijke cultuur en niet om de desintegratie van zijn land te veroorzaken.

President Donald Trump bevindt zich in de situatie van Michail Gorbatsjov aan het eind van de jaren tachtig: de economie van zijn land - niet de financiën - is al tientallen jaren sterk in verval, maar zijn medeburgers weigeren de gevolgen ervan te erkennen [5] De Verenigde Staten kunnen alleen overleven door nieuwe doelen te stellen. Een dergelijke verandering is bijzonder moeilijk in tijden van recessie.

Paradoxaal genoeg houdt Donald Trump vast aan de "Amerikaanse droom" (dat wil zeggen de mogelijkheid om een fortuin te verdienen) wanneer de Amerikaanse samenleving vastloopt, de middenklasse verdwijnt en nieuwe immigranten niet langer Europees zijn. Tegelijkertijd stellen alleen de tegenstanders (de Fed, Wall Street en Silicon Valley) een nieuw model voor, maar dat gaat ten koste van de massa.

Het probleem van de USSR was anders, maar de situatie was hetzelfde. Gorbatsjov heeft gefaald en is verdwenen. Het zou verrassend zijn als de volgende Amerikaanse president, wie hij ook is, zou slagen.